

Kuinka Jumala vastaa rukouksiin

Kuinka Jumala vastaa rukouksiin

Kuinka voimme olla varmoja siitä, että Jumala vastaa rukouksiimme? Ei riitä, että vahvistamme uskomme rukoukseen. Esimerkiksi tuhannet äidit ovat uskoneet rukoukseen ja pyytäneet Jumalaa suojelemaan poikiaan taistelukentällä, mutta saaneet vain viestin, että he ovat kuolleet. Uskomuksemme vahvistaminen rukoukseen ei myöskään selitä, miksi koko kansakunta, joka rukoilee rauhaa, joutuu usein sodan pyörteeseen.

Toisaalta on tuhansia ihmisiä, jotka ovat innokkaita todistamaan, että Jumala on vastannut heidän rukouksiinsa lastensa turvallisuuden puolesta. Toiset tuhannet todistavat, kuinka ihmeellisellä tavalla Jumala on antanut heille muita erityisiä siunauksia, joita he ovat pyytäneet. Pelkästään kokemuksen perusteella saattaakin näyttää siltä, että Jumala vastaa joidenkin rukouksiin, mutta ei toisten.

Tämä ei kuitenkaan ole sopusoinnussa sen kanssa, mitä Raamattu kertoo meille Jumalasta. Raamattu

sanoo, että hän ”ei katso henkilöön”. Joten on oltava jokin hyvä syy, miksi Jumala vastaa joihinkin rukouksiin, mutta ei toisiin. Jos löydämme sen syyn, se voi auttaa palauttamaan uskon niille, joiden rukoukset ovat näennäisesti jääneet vastaamatta.

Rukous on erittäin tärkeä osa kristillistä kokemusta. Sitä harjoittavat laajalti myös monien muiden uskontojen kannattajat. Halu rukoilla on tunnustus riippuvuudestamme korkeammasta voimasta, ilmaus siitä, että ymmärrämme tarvitsevamme apua jostakin meitä ulkoisesta ja meitä korkeammasta lähteestä. Epäilemättä Jumala on tyytyväinen kaikkien niiden vilpittömään haluun, jotka yrittävät ottaa yhteyttä häneen rukouksessa, koska ainakin tässä mielessä se on tunnustus hänen suvereenista voimastaan.

Lähes yleinen tarve rukoilla johtuu siitä, että ihminen luotiin alun perin Jumalan kuvaksi. Ihmisen lankeemuksen seurauksena syntiin ja kuolemaan hänen luonteensa jumalallinen kuva on hämärtynyt, monissa tapauksissa lähes kadonnut, mutta siitä on kuitenkin jäljellä jäänteitä, ja yksi sen ilmentymistä on tarve rukoilla. On ehkä miljoonia ihmisiä, jotka eivät koskaan rukoile, mutta usein tuntevat, että heidän

pitäisi rukoilla, ja tuntevat syyllisyyttä, koska eivät rukoile.

Jumala on tyytyväinen luotujensa rukoushenkeen. Mutta miksi hän kuulee joidenkin rukoukset, kun taas toisten rukoukset jäävät ilmeisesti kuulematta? Jeesus vihjaa vastauksen tähän kysymykseen huomautuksissaan kirjanoppineiden ja fariseusten rukouksista. Jeesus selitti, että he rukoilivat, jotta ihmiset näkisivät ja kuulisi heidät, ja luulivat Jumalan kuulevan heidät, koska he puhuivat paljon. Tämä muistuttaa meitä siitä, että rukouksessa on oikeita ja vääriä asenteita sekä oikeita ja vääriä menetelmiä. Monet voivat olla vilpittömiä, mutta heidän menetelmänsä on sopimaton.

Raamattu osoittaa myös, että on oikeita ja vääriä asioita, joista rukoilla. Apostoli Jaakob kirjoitti: ”Te pyydätte, mutta ette saa, koska pyydätte väärin” (Jaakobin kirje 4:3). On erittäin tärkeää selvittää, mitä meillä on oikeus pyytää Jumalalta. Emme voi odottaa, että Jumala antaa meille kaiken, mitä haluamme, ja vastaa rukouksiimme.

Rukouksen tarkoitus

Rukouksella on jumalallinen tarkoitus, ja on erittäin tärkeää pitää tämä mielessä, jos haluamme ymmärtää, miksi jotkut rukoukset jäävät vastaamatta. Jumala ei ole suunnitellut rukousta keinoksi selvittää, miten hänen tulisi hoitaa asioitaan täällä maan päällä. Hän ei odota meidän kertovan hänelle, mitä hänen tulisi tehdä. Hänellä on omat kiinteät suunnitelmansa ja tarkoituksensa, ja jos haluamme saada osaksemme hänen siunauksensa rikkaudet, on välttämätöntä, että rukouksemme ovat sopusoinnussa näiden kanssa. Pyydämme väärin joka kerta, kun pyydämme Jumalalta siunauksia, joita hän ei ole suunnitellut antavansa.

Raamatussa tuodaan esiin erilaisia rukousten tyyppejä. Näistä tärkeimpiä ovat kiitoksen rukoukset. Jumala on epäilemättä iloinen, kun hänen luomuksensa tunnustavat hänet siunaustensa lähteeksi ja tämän vuoksi nostavat sydämensä ja äänensä kiitokseksi häntä kohtaan.

On myös ylistysrukouksia, jotka tunnustavat Luojan luonteen kunniakkaat ominaisuudet – hänen viisautensa, oikeudenmukaisuutensa, rakkautensa

ja voimansa. Halu ylistää Jumalaa tulisi olla suurin osa rukouksiemme motiivi.

Myös rukoukset Jumalan armosta ovat sopivia. Raamattu kehottaa kaikkia kristittyjä etsimään jumalallista anteeksiantoa synneistään rukouksen välityksellä. Paavali puhuu tästä ”rohkeasti lähestymisestä armon valtaistuimelle”, jossa voi saada armoa ja löytää armon apua jokaisessa hädässä. Heprealaiskirje 4:16

Sitten on tietysti rukouksia, joissa pyydetään tiettyjä siunauksia tai palveluksia Herralta. Juuri nämä rukoukset kiinnostavat meitä tällä hetkellä erityisesti. Jotkut rukoilevat terveyttä itselleen tai muille. Jotkut rukoilevat vaurautta. Jotkut rukoilevat suojelua matkan aikana. Miljoonat rukoilevat rauhaa. Usein on tapahtunut, että sodassa vastakkain olevien maiden kansalaiset rukoilevat omien armeijoidensa voittoa. Oletamme, että kaikki, jotka rukoilevat Jumalaa, ovat vilpittömiä ja tietysti pyytävät häneltä asioita, jotka heille tuntuvat sillä hetkellä tärkeimmiltä. Mutta oikeuttaako Raamattu meitä uskomaan, että kaikkiin näihin rukouksiin tulisi vastata?

Saattaa olla, että Jumala vastaa äidin rukoukseen poikansa turvallisuudesta taistelukentällä. Tai saattaa, että rukoukset kansakunnan rauhan puolesta saavat vastauksen. Mutta jos ja kun tällaiset rukoukset saavat vastauksen, se tarkoittaa yksinkertaisesti, että se oli Jumalan tahdon mukaista. Jumalalla on kiinteä suunnitelma, jonka mukaisesti hän huolehtii ihmiskunnasta. Suunnitelmaa ei ole tehty tyydyttämään ihmisten mielijohteita ja toiveita, eikä mikään määrä rukouksia muuta hänen suunnitelmiaan.

”Rukous muuttaa asioita”, sanotaan, mutta se ei muuta Jumalan suunnitelmia. Jumala ei katso meitä eikä kansakuntia – ei edes Yhdistyneitä Kansakuntia – oppiakseen, mitä muutoksia hänen tulisi tehdä parantaakseen olosuhteitamme tai maailman tilaa yleensä. Kuinka vähän luottamusta meillä olisi jumalaan, jonka mielipiteitä voisi vaikuttaa tai jonka suunnitelmia voisi muuttaa hänen kansansa kauniit rukoukset!

”Sinun tahtosi tapahtukoon”

Rukouksissaan Jumalan kansan tulisi pitää mielessään ja sydämessään ensisijaisena toiveena,

että hänen tahtonsa tapahtuisi kaikissa heidän kokemuksissaan. Meillä on tästä erinomainen esimerkki Jeesuksen tapauksessa. Getsemanen puutarhassa, kun Mestari oli pidätettynä ja kuoleman edessä, ”häntä valtasi ahdistus ja kauhu, ja hän sanoi heille [opetuslapsilleen]: Minun sydämeni on valmis murtumaan surusta ... Hän meni vähän kauemmas, lankesi kasvoilleen rukoilemaan ja sanoi: Isäni, jos se on mahdollista, ohita tämä malja minulta. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä tahdot.” Matteus 26:38,39

Oli Jumalan tahto, että Jeesus kärsisi nöyryytyksen ja kuoleman ihmisten lunastajana ja pelastajana. Tämä tärkeä osa jumalallista suunnitelmaa oli ennustettu Vanhan testamentin pyhissä profeetoissa. Jeesus halusi ennen kaikkea, että jumalallinen tahto täyttyisi, riippumatta siitä, mitä se merkitsi hänelle. Hän vahvisti tämän myöhemmin, kun hänet oli pidätettämäisillään. Pietari veti miekkansa suojellakseen Mestariaan, joka sanoi hänelle: ”Pane miekka tuppeen: eikö minun pidä juoda malja, jonka Isäni on minulle antanut?” Johanneksen evankeliumi 18:10,11

Jeesuksen seuraajilla on etuoikeus kärsiä ja kuolla hänen kanssaan. Paavali puhui ”ristiinnaulitsemisesta” hänen kanssaan, ja hän kirjoitti myös: ”Teille on annettu Kristuksen puolesta, että te ette vain usko häneen, vaan myös kärsitte hänen tähtensä.” (Gal. 2:20, Fil. 1:29). Meitä kutsutaan seuraamaan Jeesuksen jalanjälkiä, joten tiedämme, että ei ole Jumalan tahto säästää meitä kaikilta vaikeuksilta. Siksi, kuten Jeesuksenkin kohdalla, pääimme tulisi olla se, että Herran tahto tapahtuisi meidän kuolevaisissa ruumiissamme. Herran tahto saattaa olla, että nautimme jonkin aikaa tietyistä maallisista siunauksista, mutta rukouksiemme painopisteen ei tulisi olla näissä, vaan siinä, että hänen tahtonsa tapahtuisi.

Jeesus laajensi tätä ajatusta sanoessaan opetuslapsilleen, että niin kauan kuin he pysyvät hänessä ja hänen sanansa pysyvät heissä, he voivat rukoilla mitä tahansa haluavat, ja se annetaan heille (Joh. 15:7). Tämä saattaa tuntua vakuutukselta siitä, että meillä on etuoikeus pyytää Jumalalta mitä tahansa, mitä sattumalta ajattelemme ja haluamme. Mutta ei niin!

Huomaa ehto, joka liittyy Mestarin lausuntoon: ”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä.” Pysyä Kristuksessa tarkoittaa olla hänen ruumiinsa jäsen, hänen ollessaan meidän päämme. Tämä tarkoittaa, että hänen ajatuksensa tulevat meidän ajatuksiksemme ja hänen suunnitelmansa meidän suunnitelmiksemme. Jos tahdonvoimamme on näin kokonaan luovutettu Jumalalle Kristuksen kautta, meillä ei ole omaa tahtoa, eikä rukouksissamme pyydetä sitä, mitä haluamme, vaan vain niitä asioita, jotka ovat sopusoinnussa päämme tahdon kanssa. Rukoilemalla näin sopusoinnussa Herran tahdon kanssa voimme olla varmoja suotuisista vastauksista.

Tämä on sopusoinnussa toisen Jeesuksen opetuslapsilleen antaman lausunnon kanssa, jossa hän ilmoittaa meille, että taivaallinen Isä antaa mielellään ”Pyhän Hengen niille, jotka sitä pyytävät” (Luukas 11:13). Jumalan Hengellä täyttyminen tarkoittaa, että hänen ajatuksensa hallitsevat ajatteluamme ja että elämämme mukautuu näihin ajatuksiin. Silloin emme pyydä Jumalalta muita siunauksia kuin niitä, jotka hän on luvannut antaa,

eikä rukouksiimme vastaamisesta tule koskaan kysymystä.

”Tulkoon sinun valtakuntasi”

Vastauksena opetuslasten pyyntöön ”Herra, opeta meitä rukoilemaan” Jeesus antoi heille sen, mikä nykyään tunnetaan nimellä ”Herran rukous”. Tässä mallirukouksessa meille annetaan ohjeet siitä, mitä voimme rukoilla.

Tärkeä osa tätä lyhyttä rukousmallia on oikea tapa lähestyä Jumalaa: ”Isä meidän, joka olet taivaissa, pyhitetty olkoon sinun nimesi” (Luukas 11:1,2). Raamatussa Aadamia kutsutaan ”Jumalan pojaksi” (Luukas 3:23,38). Mutta kun hän synti, hän menetti Jumalan poikansa aseman ( ), vieraantui Jumalasta ja tuomittiin kuolemaan. Aadamin lapset, koko ihmiskunta, ovat samoin vieraita ja muukalaisia Jumalalle, joten he eivät voi asianmukaisesti puhutella häntä sanoilla ”meidän Isäsi, joka olet taivaissa”. Tämä on etuoikeus, joka kuuluu yksinomaan niille, jotka ovat katuneet syntejään, ottaneet Jeesuksen vastaan henkilökohtaisena Vapahtajanaan ja omistaneet elämänsä Jumalalle täysin pyhitettyinä tekemään hänen tahtonsa.

Tällaiset henkilöt ovat saaneet Jumalan Pojan hengen ja ovat siten tulleet hänen lapsikseen.

Jumalan lapsina he haluavat ennen kaikkea kunnioittaa Isänsä nimeä. Niinpä heidän asenteensa on aina sanoissa ja teoissa: ”Pyhitetty olkoon sinun nimesi”. Kunnioittaa taivaallisen Isämme nimeä pyhänä tarkoittaa, että kun lähestymme häntä rukouksessa, teemme sen tavalla, jonka Jeesus on meille osoittanut Raamatussa. Hän selitti, että rukouksemme tulisi esittää hänen nimessään. Joh. 15:16

Tähän on syy. Oikeudenmukaisesti tuomittujen ihmisten jäseninä meillä ei ole asemaa jumalallisen armon valtaistuimella muuten kuin Jeesuksen, meidän puolustajamme, kautta. Hänen nimessään ja hänen vuodattamansa veren ansiosta meillä on etuoikeus mennä ”rohkeasti” armon valtaistuimen eteen etsimään anteeksiantoa ja kaikkia muita siunauksia, jotka rakastava taivaallinen Isämme on luvannut antaa. (Heprealaiskirje 4:16). Jos kunnioitamme hänen nimeään pyhänä, emme koskaan uskalla lähestyä häntä muuten kuin Jeesuksen kautta.

Kun seuraamme Herran rukouksen esimerkkiä, pyyntömme eivät ole niinkään omia etujamme kuin muiden siunausta. Tämä käy ilmi rukouksen alkupuolella: ”Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, niin maan päällä kuin taivaassa.” (Matteus 6:10). Vastaus tähän pyyntöön on vastaus moniin asioihin, joita ihmiset ovat rukoilleet vuosisatojen ajan. Se vastaus tyydyttää kaikkien ihmisten oikeutetut toiveet. Se tarkoittaa rauhaa, terveyttä ja ikuista elämää kaikille, jotka noudattavat Herran valtakunnan vanhurskaita lakeja.

Jumala on ennakoinut kaikki siunaukset, joita ihmiskunta kaipaa ja joita miljoonat rukoilevat, ja hän on huolehtinut niistä valtakunnan kautta, jonka hän on luvannut kaikkien profeettojensa kautta. Näissä lupauksissa löydämme monia yksityiskohtia siunauksista, jotka valtakunta takaa ihmisille, mukaan lukien kuolleiden palauttamis . Ei, Jumala ei ole ollut välinpitämätön ihmisten kärsimyksistä, eikä hän ole kääntänyt korviaan heidän avunhuutoilleen; ja hänen vastauksensa heidän rukouksiinsa, kun se tulee aikanaan, ylittää kaikki, mitä he ovat koskaan uskaltaneet toivoa.

Otetaan esimerkiksi äiti, joka rukoilee poikansa turvallisuuden puolesta taistelukentällä. Hän rakastaa poikaansa, eikä mikään ole hänelle tärkeämpää kuin pojan turvallinen paluu kotiin. Mutta poika ei palaa, ja äidin ensimmäinen ajatus saattaa olla, että Jumala ei välitä, että hänellä ei ole myötätuntoa. Kuinka erilainen hänen tunteensa olisikaan, jos hän voisi uskoa, että Jumala on järjestänyt kotiinpaluun, joka on paljon tyydyttävämpi kuin mitä hän rukoillessaan osasi kuvitellakaan!

Kuinka vähän äiti joskus tietää niistä vaikeuksista ja kärsimyksistä, joista hänen lapsensa voi pelastua kuolemaan vaipumalla. Loppujen lopuksi sekä äiti että hänen poikansa ovat kuolevan rodun jäseniä, ja ero taistelukentällä kuolemisen ja myöhemmin vanhuudesta kuolemisen välillä on vain hetkellinen verrattuna ikuisuuden loputtomaan keston. Tästä näkökulmasta meidän on opittava katsomaan rukouksen -aihetta ja tapaa, jolla Jumala vastaa pyyntöihimme.

Se, että rukoilemme Jumalaa, on tunnustus siitä, että uskomme hänen viisauden, voiman ja rakkauden ylittävän omamme. Silti unohdamme tämän usein ja

tunnumme, että hän ei ole kunnioittanut rukouksiamme, koska hän ei ole vastannut niihin niin kuin olisimme itse tehneet, käyttämällä omia vähäisiä kykyjämme. Tuomittu elämämme on hyvin lyhyt. Arvostelemme saavutuksia sen perusteella, saavuttavatko ne kypsyyden tämän lyhyen ajan kuluessa, josta meillä on tietoa. Mutta meidän ei pitäisi arvioida Jumalan tekoja tästä näkökulmasta.

Raamattu puhuu Jumalasta ”ikuisesta ikuisuuteen” (Psalmi 41:13; 90:2). Hänellä ei ole mitään tarvetta saattaa päätökseen mitään tiettyä vaihetta suunnitelmastaan meidän lyhyen elinaikamme aikana, ei edes silloin, kun se liittyy meidän yksilöllisiin pyyntöihimme. Jos rukoilisimme tänään Jumalalta joitakin erityisiä siunauksia, jotka olisivat hänen tahdonsa mukaisia, ja vastaus tulisi vasta huomenna tai jopa ylihuomenna, emme menettäisi uskoamme häneen, vaan iloitsisimme, kun vastaus tulisi. Jumalallakin on omat ”huomisensa”. Hänen päiviään ei mitata tunteilla, sillä ne ovat aikakausia, ja hänen ”huomisessaan”, Kristuksen tuhatvuotisessa valtakunnassa, kaikki ne siunaukset, joita maailma on oikeutetusti kaivannut ja joita miljoonat ovat pyytäneet Jumalalta, sataavat

runsaasti ihmiskunnan ylle. Tämän tunnustuksena ihmiset vastaavat: ”Tämä on meidän Jumalamme, jota olemme odottaneet ... me iloitsemme ja riemuitsemme hänen pelastuksestaan.” Jesaja 25:9

”Kuten taivaassa”

Olemme jo oppineet, että Jumala ei vastaa rukouksiin, jotka eivät ole sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa. Kaikista rukouksista suurimmassa, Herran rukouksessa, tämä periaate on selkeästi esitetty. Siinä pyydetään Jumalalta siunauksia maan ihmisille – ei mitään sellaista, mitä he saattavat kaivata, vaan asioita, jotka ovat sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa. ”Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.”

Kuinka suuren vapauden hän onkaan antanut meille asioissa, jotka ovat sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa! Jumalan tahto tapahtuu taivaassa, ja hänen tarkoituksensa on, että se tapahtuu maan päällä samassa määrin. Emme tietenkään tiedä kaikkia tapoja, joilla Jumalan tahto tapahtuu taivaassa, mutta voimme oll ti kohtuullisen varmoja siitä, että pahuus, joka nyt vallitsee maan päällä, ei vaivaa

niiden elämää, jotka ovat hengellisessä maailmassa, jota kutsumme taivaaksi.

Sota on paha, joka ei ole sopusoinnussa jumalallisen tahdon kanssa. Pitäisikö meidän siis rukoilla rauhaa? Totta kai! Emme todellakaan voisi rukoilla, että Jumalan tahto tapahtuisi maan päällä niin kuin taivaassa, ilman että rukoilisimme rauhaa. Mutta rauhaa koskevien rukouksiemme tulisi olla sopusoinnussa Jumalan suunnitelman kanssa rauhan luomiseksi, ja se on hänen valtakuntansa suunnitelma. Hän on luvannut perustaa valtakunnan, luoda hallituksen. Jeesus tulee olemaan tämän hallituksen kuningas. ”Hallitus on hänen hartioillaan”, kirjoitti Jesaja, ja ”hänen hallituksensa ja rauhansa kasvuun ei tule loppua”. Jesaja 9:6,7

Epäilemättä Jumala suhtautuu myötätuntoisesti ihmiskunnan kaipuuseen poistaa sota. Kun kansainväliset jännitteet ovat korkealla ja sota näyttää väistämättömältä, molempien osapuolten hurskaat ihmiset tuntevat velvollisuudekseen rukoilla rauhan puolesta. Sotaa uhkaavat erimielisyydet voivat ratketa tai jäädä ratkaisematta, mutta tiedämme, että lopulta vallitsee yleinen ja kestävä

rauha. Ei siksi, että kansakunnat lopulta löytäisivät toimivan kaavan rauhalle, vaan siksi, että ”Rauhanruhtinas” ottaa hallintaansa maan ja rukous ”Tulkoon sinun valtakuntasi” saa vastauksen.

Kristuksen hallintoa symboloidaan Raamatussa ”Herran vuorena”, ja Miika 4:1-4:ssä luemme, että tulee aika, jolloin ihmiset sanovat ”Mennään Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan temppeliin, niin hän opettaa meille teitään, ja me vaellamme hänen polkujaan, sillä laki lähtee Siionista ja Herran sana Jerusalemissa. Ja hän tuomitsee monien kansojen keskuudessa ja nuhtelee kaukaisia vahvoja kansoja, ja he taovat miekkansa auroiksi ja keihäänsä viiniköynnösten leikkausveitsiksi. Kansakunta ei enää nosta miekkaa kansakuntaa vastaan, eikä he enää opi sotaa. Mutta jokainen istuu viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla, eikä kukaan pelota heitä, sillä Herran Sebaotin suu on puhunut.”

Mikä ihana ohjelma aseistariisunnalle! Se on Jumalan ohjelma, ja kun rukoilemme rauhaa ja kansakuntien aseistariisuntaa, tehkäämme se varmoina siitä, että Jumala kuulee ja vastaa

rukouksiimme hänen tahtonsa mukaisesti, joka on valtakunnan tie. ”Hän lopettaa sodat”, profetoi Daavid. Psalmit 46:9

”Ei enää kuolemaa”

Sairaus ja kuolema ovat seurausta ensimmäisten vanhempien synnistä, ja ne kuuluvat niihin pahuuksiin, jotka Jumala on luvannut tuhota. Pitäisikö meidän sitten rukoilla terveyttä ja pyytää Herraa pelastamaan läheistemme ja rakkaidemme henki, jotka ovat saattaneet sairastua vakavasti? Kyllä, mutta aina ymmärtäen, että haluamme Herran tahdon tapahtuvan, ja tietäen, että ei ehkä ole hänen tahtonsa antaa terveyttä ja elämää niille, joiden puolesta rukoilemme, ennen kuin nämä siunaukset ovat kaikkien saatavilla Kristuksen tuhatvuotisen valtakunnan aikana.

Tiedämme, että silloin kaikki sairaudet parannetaan. ”Asukas [sinä päivänä] ei sano: Minä olen sairas”, kirjoitti Jesaja (Jesaja 33:24). Kuvaillessaan joitakin Kristuksen valtakunnan siunauksia Paavali kirjoitti, että Kristus hallitsee, kunnes kaikki viholliset on alistettu hänen jalkojensa alle, ja että viimeinen tuhottava vihollinen on kuolema. (1. Korinttilaisille

15:25,26). Kun apostoli Johannes näki näyssä Jumalan valtakunnan perustettavan maan päälle ( ), hän ymmärsi, että sen seurauksena ”ei enää ole kuolemaa, eikä ole enää kipua” (Ilmestyskirja 21:4).

Kun rukoilemme terveyttä ja elämää, ymmärrämme tämän suuremman lahjan merkityksen, jonka Luoja on antanut näiden siunausten myöntämiseksi, ei vain meille ja rakkaillemme, vaan koko ihmiskunnalle, joka etsii niitä nöyryydellä ja kuuliaisuudella Kristuksen tuhatvuotisen hallituskauden aikana. Teemme näin, kun rukoilemme: ”Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, niin maan päällä kuin taivaassa.” Matteus 6:10

”Vihollisen maasta”

Jumalan tavat ja hänen luomilleen antamat lahjat ovat aina paljon parempia kuin ihmisen viisaudella keksityt. Rukoilemme terveyttä, suojelua, rauhaa, mutta kuka on koskaan ajatellut rukoilla, että rakkaat kuolleet palautettaisiin heille? Mutta Jumala on suunnitelmassaan mennyt pidemmälle kuin mitä olemme uskaltaneet rukoilla. Hän on luvannut tuoda kuolleet takaisin!

Kuinka moni äiti on murtunut sydämensä menettäessään rakkaan lapsensa. Yksi heistä mainitsee profeetta Jeremia . Hänen nimensä oli Raakel. Jeremia kirjoitti: ”Ramassa kuultiin ääni, valitus ja katkera itku; Raakel itki lapsiaan eikä halunnut lohdutusta.” Profeetta jatkaa: ”Älä itke, äläkä vuodata kyyneleitä, sillä sinun työsi palkitaan, sanoo Herra, ja he palaavat vihollisen maasta.” Jeremia 31:15,16

Kuolema on ihmisen suurin vihollinen, ja Jumalan suunnitelmassa on palauttaa elämäänsä kaikki, jotka ovat kuoleman ”maassa”. Tämä suuri armo sisältyy myös rukoukseemme ”Tulkoon sinun valtakuntasi”, sillä Kristuksen valtakunnan aikana kaikki, jotka ovat haudoissaan, kuoleman tilassa, kuulevat Ihmisen Pojan äänen ja nousevat esiin. Joh. 5:28,29

Apostoli Pietari kuvaa ihmisen palauttamista elämäänsä ”korvauksena” ja kertoo meille, että Kristuksen toisen tulemisen jälkeen tulee ”kaiken korvauksen aika”, jonka kaikki Jumalan pyhät profeetat ovat luvanneet maailman alusta asti. Apostolien teot 3:20,21

Viiniköynnöksen ja viikunapuun alla

Monet rukoilevat vaurautta tai ainakin taloudellista turvaa. Lähes kaikilla on jonkin verran pelkoa tai epävarmuutta, kun he kohtaavat elämänsä ehtoo. Onko meillä taloudellinen turva, kun saavutamme iän, jossa emme enää voi ansaita elantoamme? On ymmärrettävää, että jokainen, joka uskoo Jumalaan ja ajattelee häntä rakastavana ja huolehtivana, kääntyy hänen puoleensa rukouksessa taloudellisen turvan tarpeesta.

Tiedämme tietysti, että maailmassa on miljoonia ihmisiä, joilla ei ole taloudellista turvaa. On myös miljoonia, jotka kirjaimellisesti näkevät nälkää ja joilla ei ole kunnollista ruokaa, vaatteita eikä suojaa. Jumala rakastaa heitä kaikkia, ja vaikka olisimme kiitollisia, jos hän siunaisi meitä suotuisammalla elämäntilanteella, eikö olisi parempi iloita siitä rakastavasta huolenpidosta, jonka hän on osoittanut kaikille köyhille ja tarvitseville omalla ajallaan ja omalla tavallaan? Juuri tämän hän on luvannut tehdä!

Jumalan lupauksissa taloudellinen turvallisuus symboloidaan ajatuksella asumisesta oman

”viiniköynnöksen” ja ” viikunapuun” alla. Profeetta julistaa, että kaikki tulevat näin siunatuiksi ja että Jumalan huolenpido ista tulee niin täydelliseksi, että pelko katoaa, koska ”kukaan ei pelota heitä”. Miika 4:4

Jesajan profetiassa annetaan meille samanlainen vakuutus Jumalan siunauksista maailmalle tulevassa aikakaudessa. Tämä Jumalan profeetta kertoo meille, että silloin he eivät rakenna taloja muiden asuttaviksi, eivätkä he istuta ja toiset syö, vaan ihmiset nauttivat pitkään käsistään tekemästään työstä. He nauttivat työnsä hedelmistä ikuisesti, jos he jatkavat maailman hallitsevan valtakunnan vanhurskaiden lakien noudattamista. Jesaja 65:20-25

Tämä Jesajan profetian luku osoittaa, että Jumalan siunaukset tuossa valtakunnan aikakaudessa vuodatetaan ihmisten päälle vastauksena heidän rukouksiinsa. ”Ennen kuin he kutsuvat, minä vastaan, ja kun he vielä puhuvat, minä kuulen” (jaa 24). Tämä ei ole ollut suurimman osan kokemus tähän mennessä, koska hänen aikansa ei ole vielä tullut laajentaa heidän pyytämiään suosiota, ja koska

hän tietää, että heidän kokemuksensa vastoinkäymisistä auttavat heitä arvostamaan siunauksia, joita hän antaa heille ikuisina vuosina.

Kun valtakunta on perustettu, kuinka erilainen se tulee olemaan. Siihen aikaan kuoleva ihmiskunta saa kaipaamansa siunaukset jo ennen kuin he ehtivät rukoilla niitä. ”Ennen kuin he kutsuvat, minä vastaan.” Ja kun he oppivat pyytämään häneltä hänen lahjojaan, vastaukset heidän rukouksiinsa ovat niin todellisia ja välittömiä, että näyttää siltä, kuin ne tulisivat ennen kuin pyytäjä on lopettanut rukouksensa. ”Kun he vielä puhuvat, minä kuulen.” Jesaja 65:24

”Päivittäinen leipämme”

Vastaus rukoukseen ”Tulkoon sinun valtakuntasi” sisältää monia aineellisia siunauksia, joita maailman hurskaat ihmiset tavallisesti rukoilevat, mutta joita he niin usein eivät saa. Me iloitsemme siitä, että on tulossa aika, jolloin nämä oikeutetut aineelliset siunaukset alkavat virrata ”kaikille maan sukukunnille”, kuten Jumala lupasi Abrahamille. (1. Mooseksen kirja 12:3). Sillä välin on hyvä pohtia, kuinka Jumala vastaa nyt pyhitettyjen kansansa

rukouksiin, niiden rukouksiin, joilla on etuoikeus puhutella häntä "Isä meidän, joka olet taivaissa".

Nämä ihmiset ovat muita innokkaammin jatkaneet rukoilemista Jumalan valtakunnan tulemisen puolesta. Samalla heillä on ollut etuoikeus pyytää Jumalalta omia välittömiä päivittäisiä tarpeitaan, koska Jeesus opetti heitä rukoilemaan: "Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme."

Tämä on hyvin maltillinen pyyntö, ja kun se esitetään oikeassa hengessä, se on tunnustus siitä, että Herra tietää parhaiten, mitkä ovat päivittäiset tarpeemme, ja että olemme tyytyväisiä siihen, mitä hän pitää viisaana antaa meille. Lisäksi niille, jotka seuraavat Jeesuksen uhrautuvaa esimerkkiä, on tärkeää tunnustaa, että hengelliset tarpeemme ovat paljon tärkeämpiä kuin aineelliset. Leipä symboloi Raamatussa totuutta, evankeliumin totuutta, Sanan totuutta, jumalallisen suunnitelman totuutta. Jumala on luvannut ruokkia meitä runsaasti tällä elämän leivällä, joten voimme rukoilla näin täydellä varmuudella, tietäen, että pyyntömme koskevat ensisijaisesti hengellistä ravintoa, jonka hän on

luvannut, ja ovat siten sopusoinnussa hänen tahtonsa kanssa.

”Kuten me annamme anteeksi”

”Anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme.” Tämän osan Herran rukouksesta voivat lausua vilpittömästi vain ne, joiden sydämet ovat täynnä samaa rakkauden henkeä, joka sai taivaallisen Isämme lähettämään Poikansa maailmaan lunastajaksi ja pelastajaksi ( ). Tämä rakkaus tarjoaa anteeksiantoa syntisille, jotka ovat rikkoneet Jumalaa vastaan noudattamatta hänen lakejaan. Hän on valmis antamaan meille anteeksi, mutta vain sillä ehdolla, että meillä on oikea sydämen asenne niitä kohtaan, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan. Tämä on varmasti vakava koetus vilpittömyydellemme.

Jumala antaa anteeksi kansalleen, koska hän katsoo, että heidän Aadamin epätäydellisyytensä peitetään Kristuksen lunastavan veren arvolla. Tämä tarkoittaa, että rukoilija on koko sydäimestään uskova Kristukseen, jonka hyväksyntä Kristuksesta on niin varaukseton, että hän on luopunut kaikesta muusta seuratakseen Mestariaan. Vain sellainen voi mennä

Jumalan luo rukouksessa ja pyytää anteeksiantoa Kristuksen nimessä.

”Päästä meidät pahasta”

”Älä vie meitä kiusaukseen, vaan pelasta meidät pahasta.” Ensimmäinen kiusaus, joka mainitaan Raamatussa, oli äiti Eevan kiusaus. Kaatunut Lucifer kiusasi häntä käärmeen välityksellä rikkomaan Jumalan lakia. Raamattu määrittelee Jumalan lain rikkomisen synniksi ( ), ja sanaa kiusaus käytetään kuvaamaan kaikkia pyrkimyksiä, houkutuksia tai viettelyksiä syntiin. Paholainen on suurin kaikista kiusaajista, ja hän käyttää monia ja erilaisia keinoja esittääkseen syntisiä houkutuksiaan niille, joita hän pyrkii viettelemään pois Jumalasta ja vääryyden tielle.

”Jumala ei kiusaa ketään”, kirjoitti Jaakob (Jaakobin kirje 1:13). Tämä tarkoittaa, että voimme luottaa siihen, että Jumala ei johda meitä kiusaukseen; joten rukouksissamme vetoamme tähän varmuuteen.

Kuinka toivoa herättävä onkaan vastakohta tälle: ”Päästä meidät pahasta.” Paholainen, suurpetos, on vuosisatojen ajan käyttänyt vaikutusvaltaansa

ihmisiin, ja erityisesti Jumalan kansaan, vieraannuttaakseen heidät Luojastaan. Tuloksena on ollut traaginen maailma, jota hallitsevat suurelta osin synti ja itsekkyyys – ”tämä nykyinen paha maailma”. (Gal. 1:4). Mutta Jumala on luvannut vapautuksen ”lintujen pyydystimen ansasta” ja pahasta, jonka pyydystin on synnyttänyt maailmaan. Ps. 91:3

Jumalan lupaukset pelastuksesta koskevat henkilökohtaisesti kaikkia, jotka seuraavat Jeesuksen jalanjalkia, sillä ne vakuuttavat, että Saatana ei voi ansaita tai vangita heitä. Jumala pelastaa meidät yksilöinä päivittäin Saatanan virheiden ja synnin ansasta. ”Herran enkeli”, kirjoitti psalmisti, ”leiriyytyy niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät.” (Psalmit 34:7). Mikä lohduttava lupaus, ja kuinka iloisia olemmekaan, kun voimme omaksua sen omaksemme rukoillessamme: ”Päästä meidät pahasta.”

Jumalan kansalle, koko Kristuksen seurakunnalle, on luvassa vielä suurempi vapautus ”ensimmäisessä ylösnousemuksessa”, jolloin he saavat hallita Kristuksen kanssa. (Ilmestyskirja 20:4,6). Jeesus

sanoi, että helvetin portit eivät voita hänen todellista kirkkoaan, ja tämän lupauksen täyttymyksenä helvetin portit – kuoleman tila – avataan, ja kaikki, jotka ovat kärsineet ja kuolleet Kristuksen kanssa, vapautetaan kuolemasta ja korotetaan kirkkauteen hallitsemaan hänen kanssaan tuhatvuotisen valtakuntansa ajan.

Kirkko on odottanut tätä kunniakasta vapautusta koko nykyisen evankeliumin aikakauden ajan. Kristuksen todelliset opetuslapset ovat tienneet, että tämä vapautus ei tule ennen kuin hän palaa. Paavali tiesi tämän ja kirjoitti, että hänelle oli varattu vanhurskauden kruunu, jonka hän saisi ”sinä päivänä” ( ), ja lisäsi, että kaikki, jotka rakastavat Kristuksen ilmestymistä, saisivat silloin samoin ”kruunun” (2. Tim. 4:8).

Jeesuksen suuressa profetiassa tämän aikakauden lopusta – profetiassa, jossa hän tunnistaa niin monia nykymaailman olosuhteita – hän sanoi opetuslapsilleen: ”Kun näette nämä asiat” – ja hänen opetuslapsensa, jotka elävät nyt, näkevät ne – ”niin katsokaa ylös ja nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.” (Luukas 21:31,28). Se

tosiasia, että ”nämä asiat”, jotka Mestari ennusti merkkinä kirkon vapautuksen lähestymisestä tästä nykyisestä pahasta maailmasta, ovat nyt selvästi havaittavissa päivittäisissä uutisissa, antaa meille luottamusta siihen, että hyvin pian Kristuksen viimeiset jäljellä olevat todelliset seuraajat vapautetaan, korotetaan kirkkauteen, kunniaan ja kuolemattomuuteen hänen kanssaan, ja että sitten hänen paljon rukoilemansa valtakunnan siunaukset alkavat virrata kärsivälle ja kuolevalle ihmiskunnalle.

Rukoilemme: ”Päästä meidät pahasta”, paitsi koska kaipaamme vapautusta pahasta maailmasta, myös koska tiedämme, että vastaus tähän pyyntöön tarkoittaa vastausta myös toiseen pyyntöömme: ”Tulko in valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, niin maan päällä kuin taivaassa.” Tästä näkökulmasta katsottuna jopa se osa kristityn rukouksesta, joka on hänelle tärkein, on samalla epäitsekkäs, koska se käsittää myös rikkaat siunaukset koko ihmiskunnalle.

Nämä ovat rukouksia, joista Jumala on tyytyväinen, eli epäitsekkeitä rukouksia. Vaikka Jumala on tyytyväinen, kun hänen kansansa pyytää häneltä

henkilökohtaista ohjausta, anteeksiantoa ja hengellistä voimaa, hän haluaa myös heidän olevan kiinnostuneita kaikista, joita hän rakastaa, eli koko ihmiskunnasta. Osoitamme kiinnostuksemme hänen suunnitelmaansa siunata ihmisiä, kun rukoilemme: "Tulkoon sinun valtakuntasi", sillä juuri sen valtakunnan kautta hän tarjoaa "rikkaan aterian kaikille ihmisille". Juuri siinä valtakunnassa kuolema nielaistaan voittoon ja kyyneleet pyyhitään pois kaikkien kasvoilta. Jesaja 25:6-8; Ilmestyskirja 21:1-5

Ennen kaikkea, kiittäkäämme jatkuvasti Jumalaa hänen rakkaudestaan, joka on järjestänyt ikuisen ilon kaikille. Älkäämme vain ylistäkö häntä yksilöllisesti rukouksissamme, vaan kertokaa myös koko maailmalle hänen rakkaudestaan. Kertokaa heille, että Kristuksen kautta on järjestetty heille elämä ja että pian hänen valtakuntansa tuo rauhan "Rauhanruhtinaan" kautta sekä terveyttä ja elämää kaikille maailman Vapahtajan ja Pelastajan kautta.